

بررسی تغییرات شاخص‌های سطح خاک و ویژگی‌های عملکردی مرتع در اثر شدت چرا و شخم اراضی (مطالعه موردی: مراتع ییلاقی پلور)

سعید محتشم نیا^۱

تاریخ دریافت: ۹۰/۲/۲۰ تاریخ پذیرش: ۹۰/۴/۲۵

چکیده

فعالیت‌های مدیریتی نظیر شخم اراضی و شدت چرا تاثیر زیادی بر مرتع می‌گذارند. برای بهره‌برداری پایدار مرتع بایستی از این تغییرات شناخت داشته باشیم. شاخص‌های سطح خاک و ویژگی‌های عملکردی مرتع به محقق کمک می‌کند تا در مورد اثرات فعالیت‌های مدیریتی قضاوت نماید. از اینرو برای بررسی تاثیر این فعالیت‌ها بر روی مراتع مناطق نیمه خشک یک تیپ گیاهی در منطقه پلور انتخاب شده و ۵ تیمار مدیریتی شامل ۳ شدت چرا (سنگین، متوسط، سبک)، اراضی شخم خورده و اراضی رها شده در آن مورد بررسی قرار گرفتند. منطقه چرای سبک به عنوان منطقه مرجع انتخاب شده و سایر تیمارها با آن مورد مقایسه قرار گرفتند. در هر یک از تیمارهای مدیریتی، اثر فعالیت‌های مدیریتی بر روی خصوصیات سطح خاک و ویژگی‌های عملکردی مرتع با استفاده از روش آنالیز عملکرد چشم‌انداز (LFA) مورد بررسی قرار گرفت. در این روش برای تعیین ۳ ویژگی عملکردی شامل پایداری، نفوذپذیری و چرخه عناصر از ۱۱ شاخص سطح خاک که عبارتند از پوشش سطح زمین (میزان حفاظت از سطح خاک)، پوشش تاجی / یقه گیاهان چند ساله، پوشش لاشبرگ و درجه تجزیه شدگی، پوشش کریپتوگام، خردشدگی سله‌ها، نوع و شدت فرسایش، مواد رسوب-گذاری شده، پستی و بلندی سطح خاک، مقاومت سطح خاک نسبت به فرسایش، آزمون پایداری خاک و بافت خاک استفاده شده است. در اثر این فعالیت‌ها ویژگی‌ها و شاخص‌ها تغییر می‌کنند. نتایج نشان داد که شخم اراضی در پلور باعث کاهش مقادیر ویژگی‌های عملکردی مرتع شده است. با افزایش شدت چرا، گیاهان مرغوب حذف شده‌اند و در منطقه چرای شدید تنها پوشش گیاهی یکساله مستقر شده است. تخریب پوشش و لایه‌های سطحی خاک و پایداری خاک باعث افزایش فرسایش، ایجاد خندق و کاهش ویژگی‌های عملکردی مرتع شده است. در اراضی رها شده با توجه به استقرار یکنواخت پوشش گیاهان یکساله مقادیر ویژگی‌های عملکردی و شاخص‌های خاک بهبود یافته است.

واژه‌های کلیدی:

جنگلکاری، کمی و کیفی، توسکا، افرا، ون، سیاهگل

^۱ - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان

مقدمه

در یک اکوسیستم مرتعی، گیاه، دام و خاک بر یکدیگر کنش و برهم کنش داشته و انسان نیز با فعالیت‌های خویش بر آن تاثیر می‌گذارد. حاصل این روابط ایجاد محصولات گیاهی، دامی و نیز فرسایش می‌باشد. انسان به عنوان بهره‌بردار به دنبال افزایش محصولات دامی و گیاهی با ایجاد کمترین فرسایش می‌باشد (استودارت و اسمیت، ۱۹۷۵). فعالیت انسان در مرتع هر چند باعث تولید فراورده‌های دامی و گیاهی می‌گردد. ولی دخالت بدون برنامه‌ریزی و فراتر از ظرفیت مرتع منجر به تخریب مرتع می‌گردد. چرای بی‌رویه دام و نیز شخم اراضی جهت تصاحب اراضی و یا دیم-کاری از مهمترین فرایندهای تخریب‌کننده مرتع می‌باشند (مصدقی، ۱۳۸۲) و می‌توانند روند بیابان‌زایی در مرتع را سرعت بخشند (تانگ وی و لودویگ، ۲۰۰۲). تحت این شرایط مطالعات ارزیابی مرتع به محقق کمک می‌کند تا از وضعیت و سلامت مرتع اطلاع کسب کرده و در مورد تاثیر فعالیت‌های مدیریتی انجام گرفته قضاوت نماید.

چرای شدید و نیز شخم تاثیر زیادی بر ویژگی‌های ساختاری و عملکردی مرتع دارد که توسط محققین مختلف مورد اشاره قرار گرفته است. با افزایش شدت چرا و در اثر لگدکوبی دام، خاک فشرده شده و وزن ظاهری خاک افزایش می‌یابد (لیاکوس، ۱۹۶۲). با فشرده شدن خاک خلل و فرج خاک کمتر شده (سندگل، ۱۳۸۱) و نفوذپذیری مرتع کاهش پیدا می‌کند (روزی، ۱۹۶۳، محسنی ساروی و همکاران، ۱۳۸۲). چرای شدید علاوه بر تغییر خصوصیات فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیک خاک باعث تغییر ترکیب گیاهی از طریق جایگزینی گیاهان مهاجم و یکساله به جای گیاهان چندساله مرغوب

(بريمن و کایس، ۱۹۷۷) و کاهش سطح پوشش تاجی می‌گردد (سندگل، ۱۳۸۱). پایداری خاک و رویشگاه، عملکرد هیدرولوژیک، سلامت موجودات زنده، نفوذپذیری و چرخه عناصر از جمله مهمترین ویژگی‌های عملکردی مرتع می‌باشند (پایک، ۲۰۰۲، تانگ وی و هیندلی، ۲۰۰۴). ارزیابی تغییرات ویژگی‌های عملکردی مرتع که برمبنای فرایند‌های اولیه اکوسیستم نظیر چرخه آب، چرخه عناصر و سیر انرژی استوار می‌باشد، مستلزم صرف وقت و هزینه زیادی می‌باشد (پلانت و همکاران، ۲۰۰۰). با توجه به ضرورت مطالعه این ویژگی‌ها در مرتع، از شاخص‌های اکولوژیک برای بررسی آنها استفاده می‌گردد. این شاخصها از اجزای اکوسیستم بوده و براحتی و سریع و ارزان اندازه‌گیری می‌شوند. این شاخصها با ویژگیهای عملکردی مرتع در ارتباط بوده که ارتباط آنها با ویژگیها در مقاله‌های علمی ثابت شده است (ویتفورد، ۲۰۰۲، پلانت و همکاران، ۲۰۰۰).

خاک مهمترین منبع فیزیکی مرتع می‌باشد. اجزاء سطح خاک و نیز عناصر غذایی آن ارتباط زیادی با تولید و پایداری دارند به طوریکه با هدر رفت خاک، پتانسیل رویشگاه کاهش یافته و رشد گیاهان محدود می‌شود (SRM، ۱۹۹۵). بنابراین شناخت از خصوصیات و شاخص‌های سطح خاک اهمیت زیادی در ارزیابی عملکرد مرتع داشته و می‌توانند گویای تاثیر فعالیت‌های مدیریتی در منطقه باشند (لودویگ و همکاران، ۱۹۹۷). ارزیابی شاخص‌های سطح خاک و ویژگی‌های عملکردی مرتع تاکنون توسط محققین مختلفی مورد بحث قرار گرفته است. دسویزا و همکاران (۱۹۹۷) شاخص مناسب برای ارزیابی ویژگی‌های

۱۱ شاخص مورد استفاده در این روش، شاخص هایی حساس می باشد که به آسانی، سریع و ارزان اندازه‌گیری شده و برای درک سه ویژگی موردنظر مورد استفاده قرار می گیرند. این شاخصها عبارتند از: پوشش سطح زمین (میزان حفاظت از سطح خاک)، پوشش تاجی/ یقه گیاهان چند ساله، پوشش لاشبرگ و درجه تجزیه شدگی، پوشش کریپتوگام، خرد شدگی سله ها، نوع و شدت فرسایش، مواد رسوب گذاری شده، پستی و بلندی سطح خاک، مقاومت سطح خاک نسبت به فرسایش، آزمون پایداری خاک و بافت خاک. این شاخص ها می توانند با بیش از یک ویژگی اکوسیستم در ارتباط باشند. اهمیت شاخص های سطح خاک توسط محققین مختلفی بیان شده است. به طوریکه می توان به ارتباط زیاد پوشش یقه با پراکنده و منقطع کردن الگوی جریان آب (گیوترز و هرماندز، ۱۹۹۶)، اهمیت اندازه تاج پوشش گیاهی به عنوان شاخصی از توزیع منابع خاک (شلسینگر و همکاران، ۱۹۹۰) اهمیت زیاد ترکیب گیاهی در تغییرات کربن (کونین و همکاران، ۱۹۹۷)، فرسایش خاک (داون پورت و همکاران، ۱۹۹۸) و نیز ظرفیت نفوذپذیری خاک (رید و همکاران، ۱۹۹۹). ارتباط زیاد خاک لخت با پتانسیل فرسایش (اسمیت و ویشمایر، ۱۹۶۲). اهمیت پوشش قشرهای زیستی (کریپتوگام) در تثبیت سطح خاک (بلنپ وژیلت، ۱۹۹۸) اشاره نمود.

ویژگی ها و شاخص های سطح خاک در این روش در واحد نمونه قطعه بررسی می شوند. قطعه به سطحی گفته می شود که منابع انتقال یافته از میان قطعات را به دام می اندازد و حفظ می کند. قطعات می توانند از یک پایه گیاهی منفرد، گروهی از گیاهان، چمنزار، تخته سنگ و یا هر

عملکردی مرتع را شاخصی می داند که مقادیر آن در مناطق تخریب یافته و مرجع تغییر کند. این معیار کمک می کند تا کارایی شاخص ها را در منطقه مطالعه بر اساس تغییر تیمارها تعیین شود. میوئر و مک کلارن (۲۰۰۱) بیان نمود که امتیاز دهی میزان حفاظت خاک بایستی برای ارزیابی هر واحد کاری مرتع مورد استفاده قرار گیرد. تانگ وی و هیندلی (۲۰۰۴) روش آنالیز عملکرد چشم انداز (LFA)^۱ را برای بررسی عملکرد اکوسیستم ارائه نمود. این روش در رویشگاههای مختلف کاربرد دارد و در آن برای ارزیابی ۳ ویژگی عملکردی شامل پایداری (توانایی خاک در تحمل عوامل فرسایش‌زا و میزان بازگشت پذیری آن بعد از وقوع آشفستگی)، نفوذپذیری (میزان نگهداشت آب در بین خاکدانه‌ها جهت دسترسی گیاه) و نیز چرخه عناصر (میزان برگشت مواد آلی به خاک) از ۱۱ شاخص سطح خاک استفاده شده است. نحوه عملکرد اکوسیستم نیز در قالب یک چارچوب مفهومی شامل آغازگر، انتقال دهنده، ذخیره کننده و تولید کننده تشریح شده است. قلیچ نیا و همکاران (۱۳۸۳) ۳ ویژگی عملکردی شامل پایداری، نفوذپذیری و چرخه عناصر را با استفاده از روش LFA در دو رویشگاه علفزار و بوته زار واقع در پارک ملی گلستان تعیین کردند. نتایج نشان داد که مقادیر ۳ ویژگی در منطقه بحرانی کمتر از سایر مناطق می‌باشد که نشان‌دهنده تخریب مرتع می‌باشد. عابدی و ارزانی (۱۳۸۳) سه ویژگی عملکردی، پایداری خاک و رویشگاه، عملکرد هیدرولوژیک و سلامت گیاهان را با استفاده از ۱۷ شاخص اکولوژیک در منطقه پلور برآورد نمودند.

^۱ - Landscape Function Analysis

گردید. در منطقه پلور به علت عدم محدودیت در منابع آب، فاصله از روستا و محل اتراق دام برای تعیین ۳ شدت چرای تعیین گردید. برای بررسی تاثیر شخم اراضی نیز ۲ تیمار شامل اراضی شخم خورده در سال جاری و اراضی شخم خورده در سال‌های قبل که به مدت چند دهه رها شده‌اند (به منظور نشان دادن میزان احیاء و اصلاح شاخص‌های تخریب یافته توسط عملیات شخم اراضی) در تیپ انتخاب گردید. در تیپ گیاهی بر اساس نظر وست و همکاران (۱۹۹۴) مراتع تحت چرای سبک که دارای مدیریت خوبی می‌باشند به عنوان شاهد و منطقه مرجع انتخاب گردید و سپس سایر تیمارها با آن مقایسه گردید.

نمونه برداری

نمونه برداری در این مطالعه در قالب طرح تصادفی سیستماتیک اجرا گردید. واحد نمونه برداری ترانسکت خطی می‌باشد که فواصل پیوسته در طول ترانسکت را در نظر می‌گیرد. از طریق ترانسکت می‌توان پوشش گیاهی و پدیده‌های سطح زمین را در طول ترانسکت اندازه‌گیری نمود. بدین منظور در هر تیمار مدیریتی ۳ ترانسکت ۲۰ متری با فاصله ۵۰ متر از یکدیگر در جهت شیب منطقه به طرف پایین دست مستقر گردید. در هر ترانسکت قطعات و میان قطعات مشخص گردید. برای تعیین مرز پوشش قطعات در ترانسکت از پوشش یقه گیاهان استفاده شد. سپس طول و عرض قطعات و نیز طول میان قطعات در ترانسکت ثبت گردید. پس از تعیین موارد فوق ۵ تکرار از هر قطعه و میان قطعه به صورت تصادفی انتخاب گردید.

مانعی که بتوان منابع را حفظ نماید تشکیل شود (تانگ وی وهیندلی، ۲۰۰۴). در این مطالعه قطعات شامل پایه‌های گیاهی می‌باشند که به صورت منفرد و یا گروهی در منطقه مشاهده شدند. با توجه به مطالب فوق ضرورت مطالعه شاخص‌ها و ویژگی‌های عملکردی مرتع در ارزیابی مرتع مشخص می‌گردد. این مقاله با هدف بررسی تغییرات شاخص‌های سطح خاک و ویژگی‌های عملکردی مرتع در اثر چرای دام و شخم اراضی در منطقه پلور و نیز بررسی کارایی مدل LFA تدوین شده است.

روش تحقیق

مشخصات منطقه مورد مطالعه

در این تحقیق برای بررسی تغییرات شاخصها و ویژگی در منطقه نیمه استپی سرد در منطقه پلور تیپ *Astragalus gossypinus- Agropyron intermedium* به عنوان نماینده منطقه پلور انتخاب گردید (مسعودی و رحیمی، ۱۳۷۲). منطقه مورد مطالعه در پلور دارای ارتفاع متوسط ۲۲۸۴ متر، شیب عمومی ۴۰-۵۰ درصد و مختصات جغرافیایی ۳۶°۸'۴۲" تا ۳۶°۸'۳۴" شمالی و ۵۰°۵۲'۴۸" تا ۵۰°۵۱'۴۱" شرقی می‌باشد. این تیپ در واحد زمین شناسی Ngc واقع شده است. که برخی از گیاهان همراه این تیپ شامل *Boissiera squarrosa, Bromus tecterum, Stipa barbata, Bromus danthoniae, Achillea millefolium, Noaea mucronata* می‌باشد. دام غالب استفاده کننده از منطقه گوسفند می‌باشد.

روش کار:

به منظور بررسی شدت چرا در تیپ گیاهی ۳ شدت چرای سنگین، متوسط و سبک انتخاب

مرتبط با آن تعیین گردید. پس از بدست آمدن داده ها طی نمونه برداری، داده های شاخص های خاک با استفاده از آزمون ناپارامتری کروسکال والیس و میانگین های ویژگی های عملکردی نیز در تیمارهای مورد مطالعه از طریق آزمون دانکن مورد مقایسه قرار گرفت.

نتایج

در این روش ۱۱ شاخص سطح خاک مورد مطالعه قرار گرفتند که توضیحات و نحوه ارتباط آنها با ویژگی ها در جدول ۱ آورده شده است.

در مرحله بعد ۱۱ شاخص خاک مورد نظر در آنها طبق دستورالعمل امتیازدهی گردید. امتیازدهی شاخص های سطح خاک در هر قطعه و میان قطعه در طول یک "محدوده ارزیابی" صورت گرفت. این محدوده شامل طول ترانسکت می باشد که قطعه یا میان قطعه مورد نظر قرار گرفته است. چنانچه طول آنها بیش از چند متر باشد، یک محدوده ارزیابی ۱ متری در وسط آن قطعه و میان قطعه انتخاب شده و شاخص ها در آن امتیاز دهی می گردد (تانگ وی و هیندلی، ۲۰۰۴). سپس با استفاده از نرم افزار LFA ۳ ویژگی عملکردی براساس امتیازات شاخص های

جدول ۱ شاخص ها و ارتباط آنها با ویژگی های عملکردی در منطقه پلور

شاخص ها	ویژگی های عملکردی		
	پایداری	نفوذپذیری	چرخه عناصر
۱	X		۵
۲	X	X	۴
۳الف	X		۱۰
۳ب	X	X	۴
۴	X		۴
۵	X		۴
۶	X		۴
۷	X	X	۴
۸	X	X	۵
۹	X	X	۵
۱۰	X	X	۴
۱۱	X		۴

به علت شرایط منطقه پوشش کریپتوگام دیده نشد.

میزان خرد شدن سله‌ها در منطقه مرجع ناچیز بوده و با افزایش شدت چرا میزان خرد شدن سله‌ها افزایش یافت و بالاترین مقادیر آن در اراضی شخم خورده مشاهده شد (جدول ۲). با افزایش شدت چرا اشکال مختلف فرسایش مشاهده گردید. در اثر شخم اراضی نیز فرسایش به شدت زیاد گشته و در اراضی رها شده کاهش پیدا نمود. در نتیجه به جزء تیمار اراضی رها شده سایر تیمارها با منطقه مرجع اختلاف معنی داری نشان دادند ($P > 0/05$) (جدول ۳). مقدار مواد رسوب گذاری شده نیز با افزایش شدت چرا در منطقه افزایش یافته و امتیازات این شاخص افزایش یافت و بیشترین مقدار خاک لخت نیز در اثر عملیات شخم اراضی بوجود آمد. در اراضی رها شده نیز با گذشت زمان میزان مواد رسوبی کاهش یافت. تمام تیمارها با منطقه مرجع اختلاف معنی داری نشان دادند. با افزایش شدت چرا میزان پستی و بلندی سطح خاک نیز کاهش یافت. در اثر شخم اراضی میزان پستی و بلندی به شدت افزایش یافت و در اراضی رها شده نیز آثاری از پستی و بلندی‌های ناشی از شخم دیده شد. بین تمامی تیمارها با منطقه مرجع اختلاف معنی داری وجود دارد (جدول ۳). مقاومت سطح خاک در برابر فرسایش نیز با افزایش شدت چرا منطقه کاهش می‌یابد. شخم اراضی باعث کاهش مقاومت سطح خاک به فرسایش شده است و تنها تیمار چرای متوسط با منطقه مرجع اختلاف معنی داری نشان داد (جدول ۳). میزان پایداری خاک نیز بر طبق شاخص آزمون پایداری خاک با افزایش شدت چرا کاهش یافته و در اراضی شخم خورده پایداری خاکدانه‌ها به حداقل رسید. گذشت زمان در

در هر یک از تیمارهای مورد مطالعه در تیپ گیاهی انتخاب شده ۱۱ شاخص مورد نظر امتیازدهی گردید. که نتایج آن در جدول ۲ آورده شده است. مقایسات بین تیمارهای مورد مطالعه و منطقه مرجع نیز در جدول ۳ آورده شده است.

شاخص‌های سطح خاک

منطقه مرجع با داشتن پوشش گیاهان چندساله و پوشش سطح خاک مناسب امتیازات بالایی را به خود اختصاص داد (جدول ۲). با افزایش شدت چرا در مرحله چرای شدید این امتیاز به شدت کاهش یافت. در اراضی رها شده و شخم خورده نیز این شاخص به شدت کاهش یافت. در اراضی رها شده نیز امتیازات بهبود یافت. با توجه به نتایج جدول ۳ به جزء اراضی رها شده سایر تیمارها با منطقه مرجع اختلاف معنی داری نشان دادند ($P > 0/05$). منطقه مرجع بالاترین امتیاز شاخص گیاهان چندساله را داشته و با افزایش شدت چرا میزان پوشش گیاهان چندساله کاهش یافت. شخم اراضی امتیاز این شاخص را کاهش داد. در اراضی رها شده نیز گذشت زمان باعث استقرار گیاهان چندساله و افزایش شاخص‌ها گردید (جدول ۲). بین اراضی رها شده و چرای متوسط با منطقه مرجع اختلافی ندارند ($P < 0/05$). میزان لاشبرگ در منطقه مرجع قابل توجه بوده و با افزایش شدت چرا این مقدار کاهش می‌یابد. در اثر عملیات شخم اراضی میزان لاشبرگ به شدت کاهش یافته در حالی که در اراضی رها شده گذشت زمان باعث استقرار گیاهان و افزایش لاشبرگ منطقه گردید. به جزء اراضی رها شده در سایر تیمارها با منطقه مرجع اختلاف معنی داری وجود دارد ($P > 0/05$) (جدول ۳). در منطقه پلور

اراضی رها شده نیز باعث بهبود امتیازات شاخص پایداری سطح خاک گردید. برطبق نتایج جدول در تمامی تیمارها با منطقه مرجع اختلاف معنی داری ملاحظه شد ($P > 0.05$). در منطقه بافت خاک تقریباً ثابت بوده و اختلاف معنی داری در تیمارها با یکدیگر ملاحظه نگردید. (جدول ۳)

جدول شماره ۲ امتیازات شاخص های سطح خاک در منطقه پلور

شاخصها	پوشش سطح خاک	پوشش گیاهان چندساله	لاشبرگ	کریپتوگام	خردشدگی سله ها	نوع و شدت فرسایش	مواد رسوب شده	پستی و بلندی سطح خاک	مقاومت سطح خاک به فرسایش	آزمون پایداری خاک	بافت خاک
منطقه پلور	منطقه مرجع	چرای متوسط	چرای شدید	اراضی رها	اراضی شخم خورده	۱/۶۳	۲/۵۳	۳/۶۶	۳/۴۴	۲/۸۱	۳/۰۶
						۱/۸۰	۲/۳۰	۳/۲۷	۳/۱۳	۲/۳۳	۲/۵۳
						۲/۸۴	۱/۰۰	۱/۷۹	۲/۷۹	۲/۷۴	۱/۰۰
						۱/۳۵	۲/۹۵	۳/۱۵	۲/۵۰	۲/۹۵	۳/۸۵
						۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۱۳	۵/۰۰	۳/۰۰	۱/۰۰

جدول شماره ۳ مقایسه شاخص های سطح خاک بین تیمارهای مدیریتی با منطقه مرجع در پلور

شاخص ها	مقایسه PValue وضعیت خوب و رها شده	مقایسه PValue وضعیت خوب و متوسط	مقایسه PValue وضعیت خوب و شخم خورده	مقایسه PValue وضعیت خوب و ضعیف
پوشش سطح خاک	۰/۶۰۷	۰/۰۴۲	۰/۰۰۲	۰/۰۰۲
پوشش گیاهان چندساله	۰/۸۲۸	۰/۸۹۱	۰/۰۰۷	.
لاشبرگ	۰/۱۳۶	۰/۰۴۶	۰/۰۰۱	.
کریپتوگام	۱	۱	۱	۱
خردشدگی سله ها	۰/۴۷۶	۰/۸۳۳	۰/۵۶۴	۰/۰۲۲
نوع و شدت فرسایش	۰/۱۳۲	۰/۰۰۱	.	.
مواد رسوب شده	۰/۰۰۱	۰/۰۲۸	.	.
پستی و بلندی سطح خاک	.	۰/۰۱۹	.	۰/۰۰۴
مقاومت سطح خاک به فرسایش	۰/۵۵۴	۰/۰۱۰	۰/۳۷۵	۰/۹۰۶
آزمون پایداری خاک	۰/۰۰۵	۰/۰۶۴	.	.
بافت خاک	۱	.	۱	۱

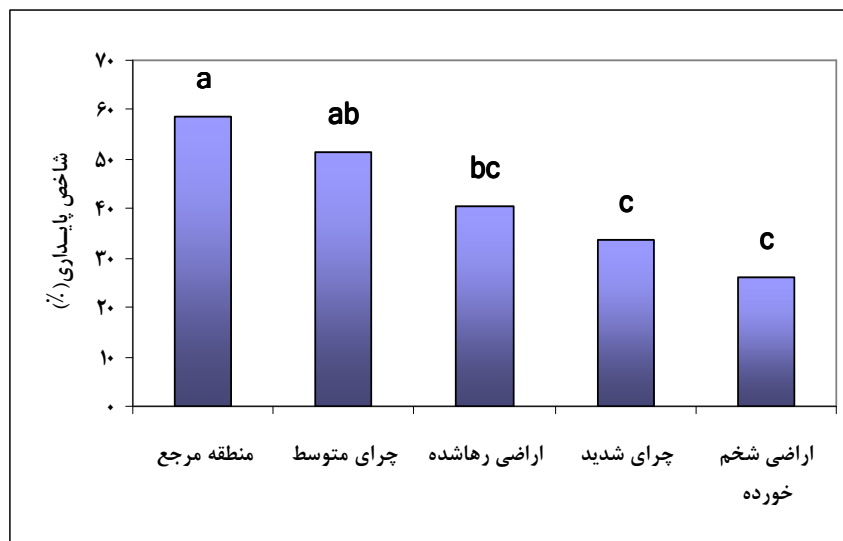
مقادیر pvalue بالاتر از ۰.۰۱ نشانگر اختلاف معنی دار در سطح ۹۵ درصد می باشد و مقادیر بالاتر از ۰.۰۵ اختلاف معنی داری با شاهد نشان نمی دهند

ویژگی‌های عملکردی

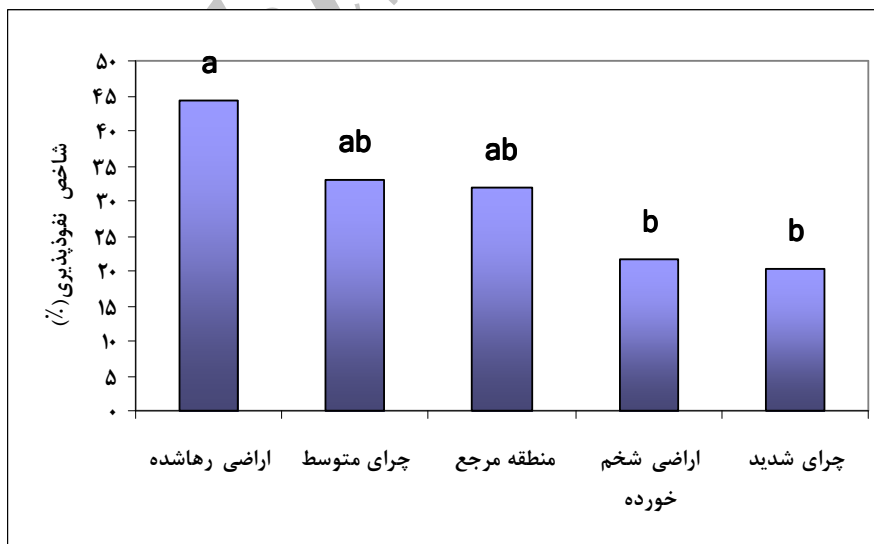
مشاهده شد ($P > 0.05$). اراضی رها شده بالاترین میزان نفوذپذیری و چرخه مواد و اراضی چرای شدید و نیز شخم خورده کمترین مقدار را داشتند.

منطقه مرجع بیشترین پایداری و اراضی شخم خورده و چرای شدید کمترین میزان پایداری را داشتند. از نظر میزان نفوذپذیری و چرخه مواد نیز بین تیمارهای مدیریتی اختلاف معنی داری

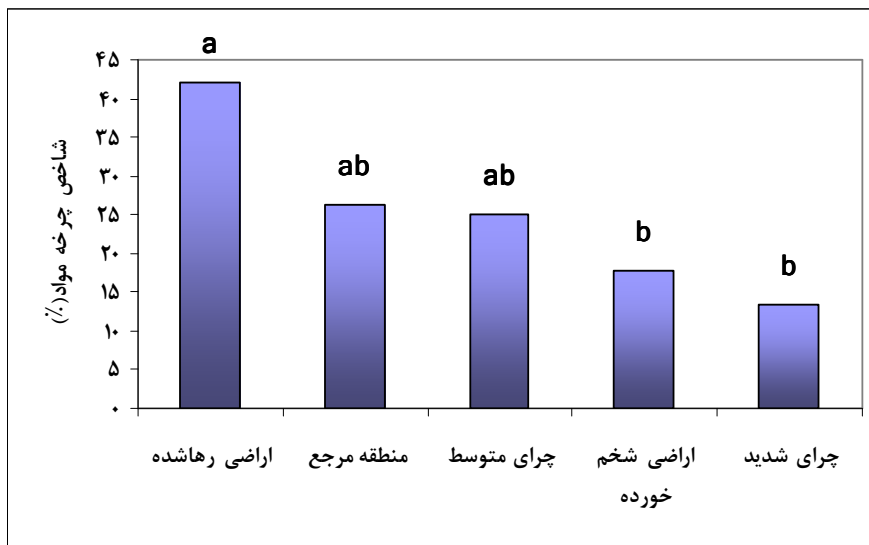
جدول ۲ - مقادیر ویژگی‌های عملکردی منطقه پلور
الف- ویژگی عملکردی پایداری

ب- ویژگی عملکردی نفوذپذیری

ج- ویژگی عملکردی چرخه مواد

بحث و نتیجه گیری

به علت حذف گیاهان چندساله و غالبیت میکرو ترانس ها و گیاهان یکساله، پوشش سطح زمین به شدت کاهش می یابد. در اراضی رها شده نیز به علت مستقر شدن یکنواخت گیاهان یکساله و حذف گیاهان چندساله و نیز در اراضی شخم خورده به علت حذف پوشش گیاهی چندساله پوشش سطح زمین به شدت کاهش می یابد. در منطقه مرجع درصد پوشش بالای *A. gossypinus* و *A. intermedium* باعث افزایش پوشش گیاهان چندساله شده است و با افزایش شدت چرا، میزان پوشش گیاهان چندساله کاهش می یابد. بریمن و کایس (۱۹۷۷) نیز در تحقیقات خود نتیجه مشابهی گرفتند. شخم اراضی باعث حذف گیاهان چندساله منطقه شده است. در اراضی رها شده گذشت زمان باعث استقرار گیاهان چندساله و افزایش پوشش گیاهان چندساله می گردد. میزان لاشبرگ در منطقه مرجع به علت پوشش گیاهی چندساله قابل توجه می باشد و با افزایش شدت چرا این مقدار کاهش می یابد. در اثر عملیات شخم اراضی میزان لاشبرگ به شدت کاهش یافته

در منطقه مورد مطالعه در اثر انجام فعالیت های مدیریتی شاخص های سطح خاک و نیز ویژگی های عملکردی مرتع دچار تغییر می شوند. به طوریکه در منطقه دارای چرای شدید و نیز اراضی شخم خورده عملکرد مرتع به شدت کاهش یافته و مرتع تخریب شده است که مشابه نظرات تانگ وی و لودویگ (۲۰۰۲) و مصداقی (۱۳۸۲) می باشد. شاخص های مورد مطالعه در منطقه پلور در تیمارهای مختلف تغییر نموده اند و توانسته اند به خوبی اثر فعالیت ها را بیان کنند که دسویزا (۱۹۹۷) نیز در تحقیقات خود به نتیجه مشابهی دست یافتند. پوشش سطح خاک در منطقه مرجع به علت پوشش خوب گیاهان چندساله امتیازات بالایی را به خود اختصاص داد که موید نظرات داوون پورت و همکاران (۱۹۹۸) می باشد. با افزایش شدت چرا در منطقه چرای متوسط هر چند میزان پوشش گیاهی کمتر گردید. ولی به علت افزایش سنگ و سنگریزه ناشی از تخریب خاک پوشش سطح خاک افزایش یافته است. در مرحله چرای شدید

گذشت زمان آثار پستی و بلندی‌های ناشی از شخم بجا مانده است. مقاومت سطح خاک در برابر فرسایش با افزایش شدت چرای منطقه کاهش می‌یابد. شخم اراضی به دلیل ایجاد سله‌های ضخیم ناشی از رسی بودن خاک، باعث افزایش مقاومت سطح خاک به فرسایش شده است. میزان پایداری خاک نیز به دلیل کاهش ماده آلی خاک با افزایش شدت چرا کاهش می‌یابد. در اراضی شخم خورده به علت حذف پوشش گیاهی چندساله و در پی آن کاهش ماده آلی خاک، پایداری خاکدانه‌ها به حداقل رسیده و براحتی متلاشی می‌شوند. گذشت زمان در اراضی رها شده نیز باعث بهبود ماندگاری خاکدانه‌ها می‌گردد. در منطقه پلور بافت خاک تقریباً ثابت بوده و در اثر فعالیت‌های مدیریتی تغییر چندانی نمی‌کند.

ویژگی‌های عملکردی مورد مطالعه به خوبی می‌توانند فعالیت‌های مدیریتی مورد مطالعه را تفسیر نمایند. در این مورد پلانیت و همکاران (۲۰۰۰)، پاییک (۲۰۰۲) و تانگ وی و هیندلی (۲۰۰۴) نیز دارای عقیده مشابهی می‌باشند. منطقه مرجع زرنده ساوه با وجود داشتن پوشش گیاهی چندساله، توزیع نامنظم آنها در تیپ، الگوهای جریان آب کوتاه و منقطع و نیز مقاومت بالای سطح خاک به فرسایش بیشترین پایداری را داشته است. گیوترز و هرناندز (۱۹۹۶) و شلسینگر (۱۹۹۰) نیز در تحقیقات خود به نتایج مشابهی دست یافتند. با افزایش شدت چرا میزان پایداری مرتع کاهش پیدا می‌کند. در اثر عملیات شخم اراضی پایداری سطح خاک به علت تخریب ساختمان سطحی خاک، به هم ریختگی الگوهای جریان آب و نیز حذف پوشش گیاهی، به شدت کاهش یافته است. در اراضی رها شده نیز پایداری

در حالی که در اراضی رها شده با گذشت زمان و استقرار گیاهان خصوصاً گیاهان یکساله، میزان لاشبرگ افزایش یافته است. در منطقه پلور به علت شرایط منطقه پوشش کریپتوگام دیده نشد. میزان خرد شدن سله‌ها در منطقه مرجع به علت حضور کم دام در منطقه ناچیز بوده و با افزایش شدت چرا میزان خرد شدن سله‌ها افزایش می‌یابد. بالاترین مقادیر آن نیز در اراضی شخم خورده مشاهده شده است. در اثر تخریب سله‌های خاک حجم زیادی خاک لخت در معرض فرسایش پدید آمده است. در منطقه مرجع به علت تاثیر دام بر فشردگی خاک و نیز شیب زیاد منطقه آثاری از فرسایش سطحی و شیاری بخصوص در فواصل بین گیاهان دیده شده و با افزایش شدت چرا و حذف گیاهان، مقدار این فرسایش زیادتر، شیارها عمیقتر شده و خندق در منطقه بوجود می‌آید که مشابه نتایج اسمیت و ویشمایر (۱۹۶۲) می‌باشد. در حالت چرای شدید علاوه بر فرسایش‌های فوق، تراست و ستون‌های فرسایشی نیز پدید آمده است. در اثر شخم اراضی فرسایش شیاری و سطحی به شدت زیاد می‌شود و در اراضی رها شده با گذشت زمان به علت تثبیت شرایط سطح خاک و نیز مستقر شدن پوشش فرسایش کاهش پیدا می‌کند. مقدار مواد رسوب-گذاری شده نیز با افزایش شدت چرا در منطقه افزایش می‌یابد. بیشترین مقدار خاک لخت نیز در اثر عملیات شخم اراضی پدید آمده است. در اراضی رها شده نیز با گذشت زمان در پی تثبیت رویشگاه میزان مواد رسوبی کاهش یافته است. با افزایش شدت چرا در پی کاهش پوشش گیاهی میزان پستی و بلندی سطح خاک نیز کاهش می‌یابد. در اثر شخم اراضی میزان پستی و بلندی به شدت افزایش یافته و در اراضی رها شده نیز با

چرخه مواد وضعیت مناسبی داشته که در منطقه چرای متوسط مقادیر آن کاهش یافته است. در اراضی دارای چرای شدید و نیز اراضی شخم خورده به علت حذف پوشش گیاهان چندساله میزان چرخه عناصر به شدت کاهش پیدا نموده است.

در مجموع می‌توان گفت که روش LFA روشی ساده و آسان برای بررسی ویژگی‌های عملکردی مرتع می‌باشد در این مورد تانگ وی و هیندلی (۲۰۰۴) نیز چنین عقیده‌ای دارند. شاخصهای سطح خاک نقش مهمی در تفسیر فعالیتهای مدیریتی ایفاء می‌کنند. شخم اراضی و نیز شدت چرا تغییرات زیادی در مرتع بوجود آورده است و عملکرد مرتع را کاهش می‌دهد. شاخصهای سطح خاک می‌توانند به عنوان هشدارهای اولیه برای تعیین تخریب مرتع به کار رفته و از این طریق قبل از شدت یافتن تخریب رویشگاه، برنامه‌های لازم را جهت اصلاح مرتع را تدوین نمود. با بررسی کارایی این روش در سایر مناطق آب و هوایی و تیمارهای مدیریتی مختلف می‌توان در مورد کارایی شاخصها و ویژگیهای عملکردی مرتع قضاوت دقیقتری نمود.

سطح خاک با مستقر شدن گیاهان افزایش می‌یابد ولی تا زمان رسیدن به شرایط منطقه مرجع بایستی زمان بیشتری سپری شود.

اراضی رها شده در منطقه پلور با گذشت زمان از پوشش یکنواخت گیاهان یکساله و نیز بوته‌های پراکنده تشکیل شده است که این امر به همراه پستی و بلندیهای به جا مانده از بقایای عملیات شخم باعث گردید تا میزان نفوذپذیری در این تیمار و از طرف دیگر میزان چرخه عناصر نیز بیشتر از سایر تیمارها گردد. منطقه مرجع نیز به علت داشتن پوشش گیاهی چند ساله و شرایط خاک مناسب نفوذپذیری بالایی داشته و با افزایش شدت چرا میزان نفوذپذیری کاهش یافته است که روزی (۱۹۶۳)، محسنی ساروی و همکاران (۱۳۸۲)، سندگل (۱۳۸۰) نیز در مطالعات خود به این مورد اشاره نموده اند. در اراضی شخم خورده پلور زرنند بافت خاک رسی بوده و بعد از بارندگی سله‌های ضخیمی در سطح خاک تشکیل شده است. این امر باعث کاهش میزان نفوذپذیری و چرخه عناصر در منطقه پلور گردید. شدت چرا نیز به طور کلی با کاهش حجم پوشش گیاهی باعث کاهش مقادیر نفوذپذیری و نیز چرخه عناصر می‌گردد که موید نتایج رید و همکاران (۱۹۹۹) می‌باشد. منطقه مرجع از نظر

منابع

- ۱- عابدی، م. ارزانی، ح. ۱۳۸۳ تعیین ویژگی‌های سلامت مرتع از طریق شاخص‌های اکولوژیک، دیدگاهی نوین در آنالیز وارزیابی مرتع. مجله جنگل و مرتع. شماره ۵۶. ص ۲۴-۵۶
- ۲- سندگل، ع. ۱۳۸۱. اثر کوتاه مدت سیستمها و شدت‌های چرای بر خاک، پوشش گیاهی و تولید دامی در چراگاه *Bromus tomentellus* Boiss. رساله دکترای مرتعداری دانشگاه تهران. ۱۴۷ص
- ۳- قلیچ‌نیا، حسن. ۱۳۸۳. ارزیابی ویژگی‌های سطح خاک برای تعیین ویژگی‌های مرتع. چکیده مقالات سومین همایش مرتع و مرتعداری. کرج.
- ۴- محسنی ساروی، م، چایی چی، م، ملکیان، آ. ۱۳۸۲. اثر لگدکوبی و چرای دام بر خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک. مجموعه مقالات دومین همایش مرتع و مرتعداری ص ۵۵۷-۵۹۱.

۵-مصدیقی، م. ۱۳۸۲. مرتع و مرتعداری در ایران. انتشارات آستان قدس. ص ۳۲۰.

- 6-Belnap, J., and D.A. Gillette. 1998. Vulnerability of desert biological crusts to wind erosion: the influences of crust development, soil texture and disturbance. *J. Arid Environ.* 39:133-142.
- 7-Breman H., Cissé A.M. 1977. Dynamics of Sahelian pastures in relation to drought and grazing. *Oecologia* 28: 301-315.
- 8-Connin, S.L., R.A. Virginia, and C.P. Chamberlain. 1997. Carbon and isotopes reveal soil organic matter dynamics following arid land. *Oecologia* 110:374-386.
- 9-Davenport, D.W., D.D. Breshears, B.P. Wilcox, and C.D. Allen. 1998. Viewpoint: Sustainability of pinon-juniper ecosystems—a unifying perspective of soil erosion thresholds. *J. Range Manage.* 5:231-240.
- 10-De Soyza AG, Whitford WG & Herrick JE 1997. Sensitivity testing of indicators of ecosystem health. *Ecosystem Health* 3: 44-53.
- 11-Gutierrez, J., and I.I. Hernandez. 1996. Runoff and interrill erosion as affected by grass cover in a semi-arid rangeland of northern Mexico. *J. Arid Environ.* 34:287-295.
- 12-Liacos, L. G. 1962. Water yield as influenced by degree of grazing in the California winter grasslands. *Journal of Range Management* 15:67-72.
- 13-Ludwig, D, Tongway, D, Freudenberger, D, Noble, Hodginson, D. 1997. Land scape ecology and management, principle of Australia, s rangeland. CSIRO publication. Pp, 123
- 14-Muir, S. and M.P. McClaran. 1997. Rangeland inventory, monitoring, and evaluation. <http://ag.arizona.edu/OALS/agnic/knowledge/chapter5/index.html>
- 15-Pellant, M., P. Shaver, D. A. Pyke, and J. E. Herrick. 2000. Interpreting indicator for rangeland health, version 3. Technical Reference 1734- 6, USDA, BLM, National Sci. and Tech. Center, Denver, Colo. 21- Mar- 02
- 16-Pyke, D. A., J. E. Herrick, P. Shaver, and M. Pellant. 2002. Rangeland health attributes and indicators for qualitative assessment. *Journal of Range Management* 55: 584-597.
- 17-Rauzi, F. 1963. Water Intake and Plant Composition as Affected by Differential Grazing on Rangelands. *Journal of Soil Water Conservation* 18:114-116.
- 18-Reid, K.D., B.P. Wilcox, D.D. Breshears, and L. MacDonald. 1999. Runoff and erosion in a pinon-juniper woodland: Influence of vegetation patches. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 63:1869-1879.
- 19-Schlesinger, W.H., J.R. Reynolds, G.L. Cunningham, L.F. Huenneke, W.M. Jarrell, R.A. Virginia, and W.G. Whitford. 1990. Biological feedbacks in global desertification. *Science* 247:1043-1048.
- 20-Smith, D.D., and W.H. Wischmeier. 1962. Rainfall erosion. *Adv. Agron.* 14:109-148.
- 21-SRM Task Group (Society for Range Management Task Groups on Unity in Concept and Terminology Committee, Society for Range Management). 1995. New concepts for assessment of rangeland condition. *j. range manage.* 48: 271- 282
- 22-Stoddart, L.A., A.D. Smith, and T.W. Box. 1975. *Range Management*. New York: McGraw-Hill, 532 pp.
- 23-Tongway, D and NL Hindley, 2004. Landscape Function Analysis: a system for monitoring rangeland function. *African Journal of Range and Forest Science*, 21, 41-45.
- 24-Tongway, David and Ludwig, John. 2002. *Reversing Desertification in Rattan Lal (Ed) Encyclopaedia of Soil Science*. Marcel Dekker, New York.
- 25-West, N. E, K. McDaniel, E. L. Smith, P. T. Tueller, and S. Leonard. 1994. Monitoring and interpreting ecological integrity on arid and semi aridlands of the western United States. Rep37. New Mexico State University. , New Mexico Range Improvement Task Force, Las, Cuces, N. M.
- 26-Whitford,. 2002 W. G. *Ecology Of Desert Systems*. Academic Press, New York, Ny. P 330